

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este.

Kéziratokat vissza nem adunk.

Szerkesztőség: Kazinczy-utca 2.

Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál.

LAPVEZÉR:

MATOLAI ETELE.

POLITIKAI FŐMUNKATÁRS:

Dr. BUZA BARNA.

Előfizetési ár:

Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona. Negyed

évre 2 korona 50 fillér. Egyes szám ára 10 fillér

Hirdetéseket a legjutányosabb árban közölünk

A „nemzeti munka.“

Az új parlament megkezdte működését. A „nemzeti munka“ időszaka im elkövetkezett. Az első szót a parlamenti munkára vonatkozólag a király mondta el az ő trónbeszédében. Mindig fontos volt a trónbeszéd, mert — úgy szólván — irányítótul szolgált a mindenkori parlamentnek munkájához. Ez évben azonban kétszeres izgalommal vártuk a trónbeszédet, mert az eddigieknél sokkalta nagyobb fontosságot tulajdonítottunk neki.

A mostani trónbeszéd ugyanis egyszerűen programját képezte a kormánypártnak, amely a választások előtt nem mert, vagy nem tudott programot adni. Azok a szavak, amelyek ezúttal a király ajkairól elhangzottak, felfedték azt a titkot, amelybe a mostani kormány és annak pártja szándékait burkolta.

És amily szívszorongva vártuk a király ajkairól a kormánypárt programját, ép oly szomorúsággal kell konstatálnunk, hogy keservesen, nagyon keservesen csalódtunk. Keveset vártunk a kormánytól, de a remélnél is sokkal kevesebbet kapunk. Sok követelésre voltunk elkészülve, de képzelnem sem mertük volna azt a rengeteg követelést, amelyekkel most előállnak.

Visszatér tehát a maga teljes egészében a régi rendszer. Nem kapunk semmit, de a zsrúnkat is rakjuk oda a Gesamtmonarchie mindent felemészítő oltárára.

De vegyük sorjába, amint az a trónbeszédben következik. Először a pénzügyről nyilatkozik a király és kijelentette, hogy az első kötelességét fogja képezni a kormánynak az állami bevételek fokozása. És fokozni fogják a bevételt nem az állami közvetlen adókkal, — mert hiszen az új adótörvényeket nem kívánja a trónbeszéd egyelőre életbeléptetni — hanem az állami részére nyitandó új jövedelmi forrásokkal. Tehát jön — amit mi a választások előtt hirdettünk — a gyufa és petróleum monopólium. A progresszív adó tehát oda zsurorodott, hogy újból a szegény népen akarják bevasalni azokat a százmilliókat, amire szükségük van.

És kapunk ezért cserébe — semmit. A készfizetések felvételét, a bankszabadalom meghosszabbítását és más ezekhez hasonló földi javakat.

Belügyi téren is kapunk valamit. Megkapjuk az általános vá-

lasztójogot — persze Tiszák szájaize szerint — titkosság nélkül. Szóval itt sem kapunk semmit, mert az általános választói jog a legradikálisabb formában sem ér semmit a titkosság nélkül. De az általánosságról sem nyilatkozott bővebben a király. Nem tudjuk, hogy milyen mértékben lesz kiterjesztve a választói jog és főleg nem tudjuk meg, hogy egyenlő lesz-e az? Gondja volt rá úgy látszik a kormánynak, hogy meg ne bolygassa a párt-egységet és Székely is, Tisza is saját szájaize szerint magyaráz-hassa híveinek a király kijelentését. De azért — aki előre látó — mindenki tudhatja, hogy végeredményben a Tisza álláspontja fog ebben a kérdésben is győzedelmeskedni.

De hadügyi téren sem maradtunk ám minden vívmány híján. Megkapjuk az új katonai bünvádi perrendtartást. És ezért nem kívánnak tőlünk jóformán semmit, legföljebb egynéhány rongyos milliót, úgy öt-hatszázat. De hát ennyit csak megér nekünk az a modern jogtudomány magaslátán álló új bünvádi perrendtartása katonáknak.

És ezekhez hasonló vívmányokat kapunk minden téren. Amde azért a koalíciót szidni fogják ezután is. Pedig az a koalíció — habár nagyon keveset tett — legalább meg tudta akadályozni azt, hogy a katonai követelések teljesüljenek. Meg tudta akadályozni, hogy a nagyhatalmi hóbortért százmilliókat fecséreljenek el.

De ez a koalíció — úgy lát szik — nem tudta mi az a „nemzeti munka“. Mi sem tudtuk. Most azonban már látjuk. Hát csak munkálkodjanak az urak. Haladjanak csak azon az ösvényen, amelyen megindultak. Emeljék az adót, szedjék ki a zsrját is ennek a szegény, szerencsétlen koldus-nemzetnek. Nem kell félniük semmitől se. A pénz, pálinka, csendőrszorongy, hivatalos pressió megtette a hatását. Kezükre juttatta önkönek a mandátumot és önk most nyugodtan szavazhatják meg a százmilliókat a „nemzeti munka“ dicső jelszava alatt mindaddig, amíg a mandátumuk tart.

Azután ugyanis a nemzetzen a sor. Akkor majd aztán az végzi el a nagy „nemzeti munkát“. És akkor — azt hisszük — hiábavaló lesz a pénz, pálinka és csendőrszorongy. Azt a „nemzeti munkát“ a közöndor fogja kiváltani a nemzetből.

Hivatalos hazugság.

Állítsanak minket bíróság elé!

Még mindig nem akar elülni az a vihar, amely a közigazgatási bizottságnak a sajtó elleni támadásával keletkezett, — sőt mind nagyobb hullámokat ver az a főispán ur ő méltóságának jóságos kegyelméből.

Mecser Gyulának legújabbán mint-ha rögeszméjévé vált volna a sajtó üldözése. Valóságos fanatizmussal veti magát neki annak a hadjáratnak, melyet az ő tüzelése folytán indított a közigazgatási bizottság ellenünk és még egy laptársunk ellen.

Hát mi szembe nézünk ezzel a hadjáratral. Felvettük a felénk dobott keztyűt, mindjárt az első alommal és ki is fogunk tartani ebben a harcban mindvégig. Be fogjuk bizonyítani, hogy egy alantas szándéku közönséges hajszáról van szó és hogy a Hönsch affér csak amolyan vesszőparipa, amelyet a főispán ur az ellenünk való támadásokra az igazi indokpalástolására használ fel.

Mert — kijelentettük már és ha kell — kijelentjük még ezerszer is, hogy a főispán ez a harcot egyrészt szolgálkésükből — hogy Mailáthnak kedvében járjon, — de főleg azért vezeti, hogy megboszulja némileg magát rajtuk azokért a támadásokért, amelyek különböző ügyben érték már őt e lap hasábjain — de mindig igazságosan.

Nem az igazság megvédése tehát a célja a főispán urnak. De nem is lehet, mert hisz oly távol áll ő az igazságtól, mint Makó Jeruzsálemtől. Törvénysértés, erőszakosság az ő főispáni fegyverei. Az igazságot csak hirdetni szereti.

De bizonyítunk. A főispán ur azt a híres jegyzőkönyvet, melybe belecsempésztek a Felsőmagyarországi Hírlapot, először a Zemplémben, az ő kedvenc szöcsövében közölte. Aztán várta egy ideig a hatást és mert az nem jelentkezett, most a vidéki lapokban téteti közzé a meghamisított jegyzőkönyvet. Nekünk azonban, akiket legközelebből érint ez a főispáni ellenjegyzéssel kiadott hivatalos hazugság, nem adták azt ki. Nem adták ki nekünk pedig azért, hogy meg ne felebbezhessük.

És ezt maga a főispán mondta el szerkesztőnknek és Ilésházy Endrőnek, a „Sátoraljuhely“ felelős szerkesztőjének, akik személyesen jártak fenn nála, hogy a határozat kikézbésítését kérik. Magának a főispán urnak a szájából hallottuk, hogy azért nem kézbesíti ki nekünk

a határozatot, mert ha kikézbésitné akkor azt megfelebbeznék és ez a határozat felebbezhetlen. És indokolta ezt azzal, hogy a lapokban közzétett határozat tulajdonképpen nem is határozat, hanem csak a közigazgatási bizottságnak egy ügyben elfoglalt véleménye.

Hát kérjük, micsoda joga mond véleményt a közigazgatási bizottság olyan ügyben, amihez semmi köze nincs és micsoda joga hoznak egy véleményét határozat formájában nyilvánosságra?

De mi tagadjuk, hogy a közigazgatási bizottság csak véleményt mondott a Hönsch-Mailáth afférban közölt lapudósítások felett, sőt határozottan állítjuk, hogy a bizottság határozat hozott ez ügyben, még pedig a főispán indítványára.

A főispán ur azonban fél attól, hogy a közigazgatási bíróság ki fogja mondani, hogy a közigazgatási bizottság nem volt illetékes ez ügyben határozatot hozni, hogy olyan ügybe ártotta magát, amelyhez semmi köze. De fél főleg attól, hogy ki fog derülni a turpisság, ki fog derülni, hogy a jegyzőkönyv nem a történetekhez hűen lett felvéve, hogy a jegyzőkönyv hamis.

Ezért nem akarja a főispán ur kikézbésíteni nekünk a határozatot, ezért kertel, bujkál, csür-csavar.

Amde ki kell derülni az igazságnak. Addig nem fogunk nyugodni, amíg azt ki nem derítjük. A főispán ur megindította a harcot, hát mi végig akarjuk azt harcolni. Most már nem a sajtó szabadságának a megvédéséről van szó. Sokkal fontosabb dolog vár itt most már eldöntésre. A sajtó szabadságát főlegesen tartjuk megvédeni a főispán urral szemben, mert nincs neki elég ereje ahhoz, hogy azt korlátozza. Itt most arról van szó — és ez nagyon fontos — hogy rásüssük a bélyeget a főispán aláírásával megjelent hivatalos hazugságra.

Már multkoriban megirtuk, hogy a közigazgatási bizottság legutóbbi üléséről a Hönsch-Mailáth affér ügyében felvett jegyzőkönyv nem fedi a valóságot, mert abba a „Felsőmagyarországi Hírlap“ be lett csempészve. Vártuk, hogy ezért az állításunkért — amelynél súlyosabbat hivatalos okiratra nem lehet mondani — bíróság elé fognak minket állítani. Am tévedtünk. A sajtópír kékik, eszük ágában sincs azt beadni

ellenben meg akarják hiúsítani azt is, hogy illetékes helyen a mi kezde ményezésünkre süssék rá a hazudás bélyegét valakire, akinek a személye csak később, a bizonyítás során fog kiderülni.

De mi nem nyugszunk. A jegyzőkönyvi kivonat kikézésítését megtagadta tőlünk a főispán, de azért alkalmunk volt hivatalos uton tudomást venni a jegyzőkönyvről és csak azért is megfelelőbbézzük a közigazgatási bizottság határozatát, egyrészt azért, mert a bizottság olyan ügybe ártotta magát és hozott benne ítéletet, amelyhez semmi köze, másrészt azért, mert a jegyzőkönyv nem a tényeknek megfelelően van felvéve.

Lehetséges azonban, hogy a közigazgatási bíróság nem fog az ügy érdemleges tárgyalásába belemenni, hanem egyszerűen — mert nem volt illetékes a bizottság ez ügyben ítélni — megsemmisíti a határozatot. Ezért most ujólag kijelentjük, hogy a közigazgatási bizottság legutóbbi üléséről felvett jegyzőkönyv a része, mely a Mailáth felszólalása nyomon hozott határozatra vonatkozik és mely a főispán aláírásával egyes lapokban is megjelent, nem a valóságban megfelelően, hanem hamisan lett felvéve. Kijelentjük, hogy a főispán aláírásával hivatalos hazugság jelent meg a lapokban. És követeljük, hogy ezért az állításunkért állítsanak minket a bíróság elé.

Bizonyítani akarunk. Bizonyítani kívánjuk, hogy hivatalosan hazudtak csak azért, hogy lapunk ellen hangolják a közönséget. Bizonyítani

akarjuk, hogy mire képes Meczer Gyula főispán, csak hogy megbosszulja magát a neki kellemetlenkedő lapokon.

Most már nem Mailáth-Hönschafferről van többé szó. Az most már másodrendű kérdéssé vált, hogy igazat írunk-e arról az ülésről, vagy sem. És egyébként is a megfelelő utra, a bíróság elé tereltük ennek a bizonyítását. Most már csak arról van szó, hogy igazságnak megfelelően van-e a jegyzőkönyv felvéve vagy sem. Mi azt állítjuk, hogy nem. Sőt állítunk egyebet is. Allítjuk, hogy már kezdettől fogva bizonyos céltartással kezelték az egész affért, a melyből most ez a harc keletkezett, mert már az 1909. év aug. 9-iki közigazgatási bizottsági ülésről felvett jegyzőkönyvben egy szóval sincs említve az egész affér. A Mailáth napirend előtti felszólalásáról a jegyzőkönyv említés sem tesz, holott maga Mailáth sem tagadja, hogy felszólalt az államépítészeti hivatal vezetője ellen a „jogos kritika” határain belül.

De mert nekünk nem adódott alkalom, hogy ennek a bizonyítását is mi tereljük a bíróság elé, azért adtunk alkalmat az illetékes hatóságoknak, hogy ők vigyék a bíróság elé az ügyet és adjanak alkalmat a valódiság bebizonyítására.

A vád nagyon súlyos. A sajtóper tehát — ha csak valamit is adnak még a megyében a köztisztvislégre — kikerülhetetlen. És mi álljuk a bizonyítást, sőt követeljük, hogy erre nekünk alkalmat adjanak.

Düntsön a bíróság!

legalább enyhíti a Hegyalját ért súlyos csapást.

A vármegye mai közgyűlése már foglalkozott a Hegyalját ért szörnyű veszedelemmel és elhatározta, hogy sürgős felterjesztésben a kormány segítségét fogja kérni a tönkre pusztított szőlősgazdák részére. És ha a kormányban csak egy szemernyi jó érzés, csak egy szemernyi kötelességérzet van, rohanást fog sietni ennek a sors által kegyetlenül sújtott vidéknek a segítségére.

Itt sürgős és azonnali segílyre van szükség. A kár nagyságát ugyan még nem tudni, de már a hosszátéveleges számítás szerint is **tízmilliónál jóval több kár érte a Hegyalját.** Itt hát nincs idő a késlekedésre. Itt százak betevő falatjának részbeni biztosításáról van szó. Meglátjuk hát, mit tesz a kormány.

A veszedelemről eddig érkezett jelentések alapján a következőkben számolunk be nagyjában:

Ujhelyben.

Már napok óta esős idők járnak városunkban. Tegnap is borús volt kissé az idő, de azért senki sem számított valami különösebb, rendkívüli időjárásra. Déli fél 1 órakor azonban hírtelen vész felhők kezdtek húzódní délnyugati irányból a város felé és úgy 1 óra tájban óriási szélvihar keletkezett, majd hírtelen tyaktojás nagysága jég kezdett hullni. Süti záporként hullott alá a jég. Az egész vihar áig 5 percig tartott, de ezalatt az idő alatt aztán elpusztult minden. Az óriási szélvihar fákot tört ketté, a jég pedig tönkrevet minden vetést, minden gyümölcsöt, minden szőlőt. A szőlőhegyek valósággal le vannak kopasztva. A tőkéken csak a venyigék maradtak meg. A szőlőt, sőt a leveleket is mind leverte a jég.

Mintegy 1400 hektoliter borra számítottak Ujhelyben és ebből már alig maradt 4—500 hektoliterre való termés. Sok helyütt a károkat is kivezeté helyükből a vihar. A gyümölcsfák összetörve gyümölcs nélkül hevernek a földön. A földken is hasonló az eredmény. Buza, gabona, árpa, kukorica, minden tönkreverte fekszik. A termésnek áig 20 százaléka maradt épségben.

De bent a városban is alapos pusztítást vitt végbe a vihar. A Kazinczy-, Fő- és Kossuth utcák keleti oldalán fekvő házaik egyetlen ablaka sem maradt épségben. És mindez a pusztítás néhány perc műve volt.

Hegyalján.

A jégeső Bodrogkeresztúrtól indult átunk és végigpusztított az egész Hegyalján. Csupán két községet: Mádót és Tálytát kimálta meg az istencsapás. Ez a két község megmenekült a veszedelemtől, de a többiekben alaposan végierve a jég. A szőlők majd egy száig elpusztultak és elpusztult minden egyéb termés is. Azokban a községekben, amelyek Bodrogkeresztúr és Ujhely között fekszenek, még rettenetesebb pusztítást vitt véghez a jég, mint nálunk. Ott egy szem szőlő, egy szál életnemű nem maradt épségben, úgy, hogy egyes községek lakói a legnagyobb nyomornak néznek elébe, ha csak valami hírtelen érkező segíly nem segít rajtuk.

Az eddigi jelentések szerint Olaszliszktát, Tolcsvát, Szezilongot, Bodrogkeresztúrt, Bodrogkisfaludot a részben, Tokajt, Tarcst fele részben és a sárospataki járáshoz tartozó községeket teljesen elverte a jég.

Hegyalján tul.

De nemcsak a Hegyalját érte pusztulás. Elpusztultak más községek termései is. Ahogy húzódtó a vihar északkeleti irányban, tönkreverte az

utjába eső községeket. Így teljesen elpusztított minden terményt, minden veteményt. Kistoronyát, Borsit Csarnahót, egészen. Hosszulázat, Vilyt. Vitányt, Mikóházát, Kisbárit, Nagybárit már csak felerészben, a keleti oldalán verte el.

Sok helyütt a májusi melegek folyán már megindultak az aratások. Most aztán már mindennek vége. A tegnapi zápor learattott mindent. Hogy mi lesz ennek a csapásnak a vége, azt ma még elképzelni sem lehet. Egy bizonyos, hogy biztosítás útján a kárnak alig 5 százaléka fog mégtérülni.

Hogyan gazdálkodik a város?

Ez a kis közlemény majd élénk világot fog vetni arra, hogy hogyan kezelik nálunk a városi vagyonot és hogy milyen jó egy ilyen gazdálkodásban egy —

rácsos kapu . . .

Néha az apró, jelentéktelennek látszó dolgok mögött érdekes történetcskéket rejtoznek, melyek csak szorgos kutatás után kerülnek napfényre, hogy egy kis ámulatba ejtsék a világot. Egy ilyen apró kis történet húzódik meg a legközelebbi városi közgyűlés egyik tárgypontja mögött is. Píkásn izü kis apróság rejtozik a dobsinai jég beszerzése és értékesítése tárgyában beadandó jelentések mögött. De hát beszéljenek a tények.

Tudvalevő dolog, hogy az enyhe tél folytán nagy jéginségnek nézett elebe Ujhely városa. A bölcs képviselőtestület sokáig törte rajta a fejét, hogy miképen lehetne a közelgő veszedelemnek elejét venni és végre is elhatározták, hogy idegenből hozatnak jéget. Elhatározták még, hogy ezt a jéget üzleti célokra el nem adják, hanem a város polgárai közt fogják kicsinyben elárusítani.

A határozat első részét végre is hajtották, a jéget meghozatták. Dobsináról is hozattak többek között mintegy 4 waggon jéget. Azonban a sok jég nem fért el a város pincéiben, szükségessé vált tehát pincehelyiség kibérlése. Ki is bérelték a dobsinai jég számára a Lipschitz Adolt Bercesényi-utcai jeges pincéjét, amely teljesen üresen állt és minden tanácsai, avagy képviselőtestületi telhatalmazás, avagy utólagos jóváhagyás nélkül ígérték érte 400 korona bért.

Eddig sem ment tehát a legnagyobb rendben a dolog, de hát azért vegyük ugy, mintha mindenben a legnagyobb rendben történt volna és vizsgáljuk a fejleményeket.

Egy jegespincének — már józan gondolkodás szerint is — hermetice el kell lenni zárva a külső levegő hatásaitól. Ezt pedig úgy szokták csinálni, hogy a pince ajtaját kívülről is, belülről is befedik szalmával. No és mert mindenütt így szokták csinálni, hát a város nem csinálta így, hanem szabadon hagyta a pince rácsos kapuját.

Természetes dolog, hogy így a külső meleg levegő könnyen átjárhatta a jéget és azt olvasztani kezdte. Nagy tömegben lévén azonban a jég, nagyon lassan

Istencsapás a Hegyalján.

Elpusztult milliók.

Sok veszedelem érte már a Hegyalját. Különösen az utóbbi időkben a csapások egész raja lepte meg ezt a szerencsétlen vidéket. De olyan veszedelemre, mely a tegnapi napon érte, még a legöregebb emberek is alig emlékeznek. Alig néhány perc alatt kárbaveszett mindaz a fás radság, mellyel a sokat sujtott szőlősgazdák egész éven át dolgozták szőlőiket, rövid néhány perc alatt megsemmisült minden termés, amely betevő falatot biztosított volna a Hegyaljának.

Egy öt perccig tartó jégeső okozta ezt az óriási veszedelmet, mely tegnap déli 1 órakor vonult végig a Hegyalján. Nincs az a toll, mely a valóságához csak megközelítően is tudná megörökíteni ezt a tegnapi veszedelmet. Valóságos istenitélet volt az a tegnapi jégzápor, mely amily váratlanul jött, ép oly kiméletlen és kegyetlen volt.

Pedig mennyi reménnyel, milyen jóleső bizalommal néztünk az ideai szüret elé. Az évek óta tartó általános csapások után, ugylátszott, hogy most már végre ránk is virrad egyszer az isten jóságos kegyelme. Szőlőinket nem fenyegette semmi különösebb veszély, a tőkék dúsan hajtottak. És amikor már a sok csapás után

egyszer végre a megnyugvás kellemes érzése töltötte be lelkünket, hírtelen megjelenik újból az istencsapás egy jégeső képében és néhány perc alatt tönkretesz minden reményünket, elpusztítja mindenünket.

A tegnap még megelégedett, boldog emberek ma már megtörve, szomoruan, kétségbeesve nézhetik vagyoni romlásukat. Mert vagyoni romlás az, ami a Hegyalját érte. Hiszen itt százaknak egyedüli jövedelmi forrásuk a szőlők voltak. Hiszen itt ezrek a szőlők megmunkálásából keresik mindennapi betevő falatjukat. És ime most egyszerre mindennek vége. Egy öt perc alatt milliókra tehető jövedelem helyett, milliókra rugó károk szakadtak ránk.

Es ha ez a veszedelem csak most ért volna minket De már évek óta tart a csapás. Évek óta vész oda a hegyaljai szőlők minden jövedelme különféle elemi csapásoknak. A mostani jég pedig betetőzése volt az eddigi veszedelmeknek. Ez adta meg nekünk — hogy a nép nyelvén szóljunk — a kegyelemdőfést. Most már nincs mit remélnünk. Most már csak a végtelen nyomor követhetik, hacsak valami váratlan segítség nem érkezik, amely ha nem is tudja megszüntetni, de

Eperjesi
**cserép-
kályhák,**
granit és
márvány
siremlékek

MÁRVÁNY ÉS GRANIT
SIRKÖVEK RAKTÁRA

bizományi raktára:
BEHYNA TETSVÉREK, Sátoraljaujhely.

Sárospataki Zsolnay-féle Ágyagipar Részvénytársaság

ajánlja

kémi és gépi téglá,
tűzálló (chamotte) téglá,
konyha és padló téglá,
alagcső,
hódfarku cserép gyártmányait
és különösen legújabb mintájú
hornyolt cserépeit

melyek teljesen víz- és fagyállóak, egy négyzetméterre 14 darab szükséges.

Kivánatra mintával készsággel szolgálunk.

Sürgöncyim: **Téglagyár Sárospatak**

Eladó

egy divány és 4 drb. támlásszék
Czim a kiadóhivatalban.

Értesítés.

Van szerencsém a nagy-
érdemű közönség szives tu-
domására adni, hogy

**lakatos
műhelyemet**

Vekerle-tér, Vörös ökör udvarába helyeztem át.

Elvállalok épület lakatos munkákat, tömeges cikkek gyártását, szivattyús kutak javítását és ujonnan szerelését. Villany világítás és telefon szerelést és ezeknek javítását pontosan eszközölöm.

Műhelyemet berendeztem Autogén hegesztésre
Törött géprészeket, hibás öntéseket, kazán és gőzhen-
ger repedést, motor alkatrészeket, vasgerendákat, öntött
vasat, kovácsolt vasat. acélt és minden fémét műhelyemben
és vidéken gyorsan hegesztek.

Magam a n. é. közönség b. pártfogásába ajánlva, maradtam

kiváló tisztelettel
Vályi Bertalan,
lakatos mester.

Az „Acetylen” világi-
tás sátoraljaujhelyi
egyedüli képszelete.

Nyomatott Landesmann Miksa és Társa könyvnyomdájában Sátoraljaujhely.

SALGÓTARJANI
Kőszénbánya Részvénytársulat
széntermékei (szobafűtésre és ipari célokra)
KLÁR és NEUMAN cégnél
Sátoraljaujhely

rendelhetők meg. Ugyanott legjobb minőségű apró és durva szemű kétszer mosott **kovács szén** és **koks** valamint **porosz briket** kapható.

Superfosfát-műtrágya. **Káli-só.**

Dr. HALÁSZ
miskolci szakorvos
„SANITOL“
Száj és fogápoló szereit.
minden eddigi létezőnél tökéletesebb
és megbízhatóbb szerek,

melyek a legújabban megállapított tudományos és klinikai vizsgálatok alapján egyedül sikeres és helyesnek talált alapelvek szerint készülnek. Használati utasítás szerint eljárva, a fogakat megvédik a romlástól, Végtelen kellemes szájíz. Ideálisau tisztá száj és fogak.

Megfizethetetlen előnyük,

hogy rendszeres használat mellett megvéd a heveny fertőző betegségektől (vörheny, kanyaró, torokgyík stb.) és azért gyermekek részére már ez okból is különösen áldásos a használatuk. Ideális szép és jó fogkefék. Kaphatók használati utasítással:

HRABÉCZY KÁLMÁN

gyógyáru és illatszert üzletében
Sátoraljaujhelyen.

Nagy üveg szájviz 2 korona, kis veg 1 korona 20 fillér. Fogpor 1 korona, Fogkefe 1 korona 40 fillér.

BORHEGYIE
LITHIUMOS BORVIZ
kiváló nedvhajtó.
Sziklából fakadó természetes gyógyásványvíz.
Főraktár Sátoraljaujhelyen:
WILKOVSZKY és TÓTH cégnél.

Közeli kiránduló hely az

Erzsébet kerthelyisége

közvetlen a nagy állomás mellett. — Kitünő meleg és hideg ételek, saját terméshű borok, kőbányi sör. — Pontos kiszolgálás, szolid árak.

Hetenként kétszer zene.

XXX ik évfolyam.

XXX-ik évfolyam.

BUDAPESTI HIRLAP

Főszerkesztő és laptulajdonos:
RAKOSI JENŐ

Az ország legelterjedtebb és legtekintélyesebb
politikai napilapja.

Megjelenik naponta (hétfő kivételével) kora reggel.

Előfizetési ára: egy évre 28 kor., félévre 14 kor., negyedévre 7 kor., egy hónapra 2.40 kor. — Egyes példány ára 10 fill.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 5. sz.

Minden magyar embernek a figyelmébe ajánljuk a

BUDAPESTI HIRLAP-ot.